

Makacs székrekedés,

vastagbél katarus, vértorlódás, puffadás, aranyeres csomók, csípőfájás eseteinél a természetes »Ferenc József« keserűviz, reggel és este egy-egy kis pohárral bevéve, rendkívül becses háziszser. Klinikai megfigyelések tanúsága szerint a **Ferenc József** viz még ingerlékeny belü belegeknél is fájdalom nélkül hat. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

„Ne hagyd magad Schlesinger!”

Sándor Pál, kinek apja, Schlesinger Mór, két krajcárral jött Pestre, 50 milliót adott jótékony célokra.

Ma volt Sándor Pál nemzetgyűlés képviselő 25 éves képviselői jubileuma. Ebből az alkalomból Sándor Pál megjelent a Dohány-uccai zsidótemplomban és a Szentírás előtt imát mondva, ötven millió koronás adományt adott emberbaráti célokra.

Meghatva emlékszik vissza Sándor Pál jubileuma alkalmából édesatyjára Schlesinger Móra, aki 13 éves korában tutajon érkezett két krajcárral a zsebében Budapestre. Itt nagybátyjának kapott szállást, majd megtanult magyarul és megalapította a Schlesinger és Polakovich gabonacéget. Azután megspórolt pénzéből földbérletet szerzett Pusztaszántón, Kalocsa mellett, ahol teljesen tönkrement. Schlesinger Mór letörve jött vissza Budapestre négytagú családjával. Pál fia akkor hét éves volt. Az Akadémia bérházában, a negyedik emeleten húzódott meg a szegény család egyszoba-konyhás lakásban. Az apával és egy kis cseléddel együtt — heten. A ház leégett és a család kevés butorzatát az ablakokon át hajigálták le, hogy megmentésék. A szó teljes értelmében leégett ember most könyvelő lett és új otthont alapított. Lassu, szívós munkával teremtett magának munkaalkalmat és munkakört Budapest kereskedelmi életében. És évtizedek múlva a gabonapiac első tekintélyei közé küzdötte fel magát. Mindvégig a maga erejéből.

Schlesinger Pált tizenkét éves korában Drezdába küldte az édesapja. Itt a szabadkőművesek mintaiskolájában tanult. Huszonnégy éves volt Schlesinger Pál, mikor Antwerpenben a Darmstaedter-féle gabonacégnél 500 frank havifizetést kapott, mint cégvezető, ami abban az időben sok pénz volt. Huszonöt éves korában egy antwerpeni gabonakereskedőt hozott Budapestre és itt olyan üzlet jött létre, amilyent azóta sem jegyzett föl a gabonapiac krónikája: negyedmillió métermázsza sörárpát kötött le Schlesinger Pál és szállított Skóciaországba.

1882-ben kezdődik Schlesinger Pál közéleti szereplése, amikor az utcán sokszor megverték a zsidókat, Istóczy és Verhovay legsötétebb napjaiban.

— Utótték-verték őket, — szokta mesélni Sándor Pál — persze csak addig, amíg emberükre nem akadtak. Én bizony *nem hagytam magam*. Ezért is csinálta aztán boldogult Ágai Adolf doktor velem kapcsolatban a Borszem Jankó hasábjain ezt az azóta sokat citált szállóigét: *Ne hagyd magad, Schlesinger!* Egy skandináviai utamon is merkedtem meg Ágaival, aki nagyon meg volt elégedve velem, mikor megtudta, hogy majdnem minden napra esett egy párbajom. *Kozma Andor* írta rólam azt a verset, amelyiknek ez volt a refrénje: „*Ne hagyd magad, Schlesinger!*” Százkét olyan embert provokál Schlesinger Pál, aki nyilvános helyen gyalázta a zsidókat.

Majdnem husz esztendő múlt el a nagy antiszemita hullám után, míg Lipótváros a szabadelvű párt hivatalos jelöltjével, Mezei Mórral szemben nem hivatalos liberális jelöltnek, Sándor Pálnak adott mandátumot. És azóta is Sándor Pál ugyiszólván az egyetlen „vekrekedő zsidó” a törvényhozásban.

Látta nyakkendőim, ingeim, gallérjaim kalapjaim, férfi és női harisnyáim keztyűim **Hecht** urldívatkirály **Onöi-ut 16**

Buton olcsón részletre Butorcsarnok **3. sz**

BANÁN-DEHOZATA